

Tècnics, a les portes del futur

Ricard Hernández
Vicepresident 4rt SOCMUE. Vocalia de tècnics.

CORRESPONDÈNCIA

Mail: tecnicos_socmue@academia.cat

Data recepció: 1.03.2016

Data acceptació: 2.03.2016

Forma de citació: Hernández R. *Tècnics, a les portes del futur*. ReMUE.c@t 2016;3(1):1

Available at http://webs.academia.cat/revistes_elect/view_document.php?tpd=2&i=5126

Darrere queda la celeritat en els trasllats com a màxima en les nostres expectatives per oferir al pacient una assistència mèdica urgent. Darrere queden les tertúlies en que es parlava de transportar i que han cedit el seu espai a les terminologies assistència i estabilització.

El desenvolupament professional del tècnic en els darrers anys ha estat clau per a l'evolució del transport sanitari i ha constituït una peça ferma per a la configuració d'eficaços sistemes d'emergències basats en l'estabilització del pacient al lloc dels fets, en benefici de la morbiditat de malats i accidentats.

Un espai dintre de la gran família de la sanitat, anhel d'anys de formació sense rumb definit, en que la pròpia motivació personal dibuixava les línies a seguir, és ara el punt de partida de nous professionals que inicien un fascinant camí i nexa de trobada amb els que una titulació ha dotat de sentit acadèmic la seva trajectòria professional, cultivada amb el pas dels anys.

Però no ens podem quedar aquí. L'acreditació professional que fa anys va reconèixer la qualificació professional del tècnic en un marc autonòmic, va evolucionar anys després cap a la titulació acadèmica d'àmbit internacional, Europeu, amb espai per escriure el nostre nom en la llista de professions sanitàries. Ara, en temps encara d'adaptació curricular de molts, hem de continuar amb la nostra empresa de portar aquesta especialització cap a un terreny de futur, que no te encara del tot perfilats els seus camins, però que amb el seu potencial, no hi ha dubte que arribarà a ocupar el lloc que li pertany.

El tècnic es el responsable assistencial de més de 300 unitats de servei urgent

extrahospitalari a Catalunya ⁽¹⁾, i és present a la totalitat d'unitats de suport vital avançat que componen el sistema d'emergències, en estreta col·laboració amb professionals de infermeria i medicina.

Es moment doncs, d'analitzar la formació que ha acreditat les primeres promocions de tècnics en emergències sanitàries per trobar millores que adequin el procés formatiu al seu contingut curricular, consensuar els recursos tècnics adients per optimitzar el seu aprenentatge i proporcionar-li pràctiques assistencials que, a reflexió d'un servidor, s'haurien de potenciar en un alt percentatge dins els centres d'urgències hospitalaris, adequació en la que està treballant amb fermesa aquesta entitat, en benefici d'una visió clínica més àmplia per part de l'estudiant i la corresponent repercussió que en forma de guany en qualitat, generarà en la seva tasca assistencial.

Vivim temps de canvis i de corresponents adaptacions, en que el desenvolupament d'especialitats i l'augment de competències que el major grau de preparació ha generat, tracten de marcar el terrenys d'uns per delimitar el camp d'uns altres, sense adonar-nos sovint, que el veritable camí de l'èxit assistencial radica en la conjunció del treball en equip, del braç a braç com a garantia d'una atenció multidisciplinària, potencial virtut dels que dediquem els nostres esforços a l'atenció sanitària fora de l'hospital.

Bibliografia

1. Sistema d'emergències mèdiques. Generalitat de Catalunya.

Dades disponibles a:

http://sem.gencat.cat/ca/sem_emergencies_mediques/recursos/